

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

Do druku nr 1344

DDP-I.0210.20.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pani

Katarzyna Ueberhan

Przewodnicząca

Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów

Szanowna Pani Przewodnicząca,

odpowiadając na Apel o poparcie poprawki Przewodniczącej Komisji Zdrowia Pani Marty Golbik dotyczącej art. 23 ust. 2 pkt 5 i ust. 4 projektu ustawy o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów przekazany przez Panią Annę Grzelkę oraz Pana Łukasza Müldner-Nieckowskiego uprzejmie proszę o przyjęcie stanowiska Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej:

Na wstępie argumentacji przedstawionej w Apelu autorzy wskazali, że „regulacje WHO, zagraniczne oraz krajowe akty prawne, dokumentacje medyczne i klasyfikacje” traktują psychoterapię i „świadczenia psychologiczne” jako odrębne usługi. Przy tym nie skonkretyzowali źródeł, z których by wynikała konieczność dychotomicznego traktowania psychoterapii i „świadczeń psychologicznych”. Autorzy Apelu nie sprecyzowali również co rozumieją pod tymi pojęciami.

Przyjęta w projekcie ustawy o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (dalej jako „Projekt”) definicja „świadczeń psychologicznych” nie ma charakteru uniwersalnego i zobiektywizowanego. Jest to określenie wprowadzone w celu oznaczenia obszaru działań zawodowych, jakie ma prawo podejmować osoba mająca prawo wykonywania zawodu psychologa.

Odnosząc się do poszczególnych twierdzeń zawartych w Apelu, należy wskazać, co następuje:

1. Celem Projektu nie jest definiowanie psychoterapii, lecz precyzyjne określenie obszaru działań zawodowych psychologa, do których zaliczono m.in. prowadzenie psychoterapii przez psychologa pod warunkiem nabycia przez niego, na podstawie odrębnych przepisów, uprawnień do prowadzenia psychoterapii. Istotnym jest – wbrew obawom autorów Apelu – że Projekt nie blokuje możliwości prac nad

uregulowaniem zawodu psychoterapeuty, a w tym procedowania projektu o zawodzie psychoterapeuty i samorządzie zawodowym (druk numer 1345). Co więcej, z Projektu wynika, że to odrębne przepisy regulują kwestie nabywania prawa do prowadzenia psychoterapii. Z art. 23 ust. 2 pkt 5 Projektu wynika niezbicie, że psycholog, który nie nabył uprawnień do prowadzenia psychoterapii na podstawie odrębnych przepisów, nie może jej prowadzić.

2. Nie jest prawdziwe twierdzenie, że kierunek rozwiązań proponowanych w Projekcie ma na celu „zachowanie obecnego stanu rzeczy, w którym osoby poszukujące pomocy nie mają możliwości weryfikacji kompetencji danego specjalisty”. Projekt naprawia aktualny stan rzeczy spowodowany tym, że przepisy obecnie obowiązującej ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1026) nie funkcjonują w praktyce, przez co weryfikacja kompetencji psychologa nie jest możliwa. Rozwiązania przewidziane w Projekcie umożliwiają każdemu sprawdzenie, czy dana osoba posiada prawo wykonywania zawodu psychologa. Psychologowie będą wpisani do Rejestru Psychologów, który będzie jawny w zakresie podstawowych danych: imię (imiona) i nazwisko psychologa, numer i data wpisu do Rejestru, adnotacja: „wykonujący zawód” albo „niewykonyjący zawodu”. Projekt pozwala na weryfikację uprawnień psychologów, gdyż dotyczy zawodu psychologa, natomiast kwestia weryfikacji uprawnień psychoterapeutów powinna być przedmiotem odrębnej regulacji.
3. Włączenie psychoterapii do katalogu świadczeń psychologicznych wyłącznie w zakresie, w jakim jest ona prowadzona przez psychologów z uprawnieniami do prowadzenia psychoterapii nie oznacza, że psychoterapia została uznana za działalność zastrzeżoną wyłącznie dla psychologów. Powyższe potwierdza treść art. 23 ust. 4 Projektu, zgodnie z którym prowadzenie psychoterapii przez psychologa w przypadku nabycia przez niego uprawnień psychoterapeuty nie ogranicza prawa do prowadzenia psychoterapii osobom, które nabyły uprawnienia psychoterapeuty i nie posiadają prawa wykonywania zawodu psychologa. Nie jest możliwe kompleksowe uregulowanie zawodu psychologa, bez wskazania na istotny obszar praktyki psychologów w postaci prowadzenia psychoterapii. Poparciem powyższego jest treść art. 23 ust. 2 pkt 5 Projektu, który nie definiuje psychoterapii, a jedynie wskazuje, że może ją wykonywać uprawniony psycholog. Takie ujęcie pozwala więc jednocześnie:
  - utrzymać psychoterapię jako samodzielny obszar kompetencji zawodowych (w tym dla osób spoza środowiska psychologicznego),
  - oraz jasno określić miejsce psychoterapii w ramach kompetencji zawodowych psychologa (z uprawnieniami do prowadzenia psychoterapii), co ma znaczenie z punktu widzenia odpowiedzialności zawodowej, standardów świadczeń i ochrony odbiorcy.
4. Stanowczo należy zaprzeczyć twierdzeniom przedstawionym w Apelu, że zawarta w Projekcie konstrukcja art. 23 pozwoli osobom z wykształceniem psychologicznym

omijać wymogi stawiane przed psychoterapeutami, co z kolei zdeorganizuje działania podmiotów leczniczych. Jak już była o tym mowa, w art. 23 ust. 2 pkt 5 Projektu wyraźnie wskazano, że aby prowadzić psychoterapię psycholog musi posiadać uprawnienia do prowadzenia psychoterapii określone w odrębnych przepisach.

Nieuzasadniona jest obawa, że psycholog nieposiadający uprawnień do prowadzenia psychoterapii będzie mógł ją prowadzić. Projekt nie nadaje automatycznie psychologom przymiotu psychoterapeuty. Powyższe oznacza, że po wejściu w życie Projektu psycholog niebędący psychoterapeutą nadal nie będzie mógł zarejestrować przeprowadzonej sesji psychoterapii w prowadzonej przez siebie dokumentacji psychologicznej.

5. Szereg wniosków przedstawionych w Apelu, jak np. ten, zgodnie z którym „*samorząd zawodowy psychologów nie nadaje uprawnień psychoterapeutom, ale ze względu na charakter proponowanych zapisów, mógłby je odbierać*” pozostawia wrażenie, że nie są one wywodzone z treści Projektu. Zgodnie z Projektem samorząd psychologów sprawuje pieczę nad zawodem psychologa (art. 34 pkt 1), nie zaś psychoterapeuty (który nie jest aktualnie zawodem regulowanym). Postępowanie dyscyplinarne może zatem dotyczyć jedynie czynności wykonywanych w ramach zawodu psychologa. Wątpliwości Autorów Apelu nie powinny być rozwiązywane w ustawie o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów lecz w akcie prawnym regulującym kwestie świadczenia psychoterapii. Dodać należy, że obowiązujący porządek prawny nie wyklucza możliwości przynależności do różnych samorządów zawodowych.
6. Rozwiązania przewidziane w Projekcie nie stoją w sprzeczności ze stanowiskiem przedstawionym w Apelu, iż *“Rzetelne przepisy określające zasady wykonywania psychoterapii są możliwe do wprowadzenia jedynie w odrębnej ustawie. Tylko osobne rejestry: psychologów i psychoterapeutów, pod pieczę właściwych samorządów, odzwierciedlą faktycznie posiadane kompetencje oraz uprawnienia i pozwolą je właściwie weryfikować (...)”*. Projekt nie wprowadza wspólnego rejestru dla psychologów oraz psychoterapeutów ani nie reguluje zasad wykonywania zawodu psychoterapeuty – dotyczy wyłącznie zawodu psychologa (w tym także psychologa, który na mocy odrębnych przepisów uzyskał uprawnienie do prowadzenia psychoterapii). Projekt w żadnej mierze nie wyklucza możliwości równoległego uregulowania zawodu psychoterapeuty w odrębnym akcie prawnym.
7. Nie znajdują uzasadnienia zarzuty dotyczące składu orzekającego w sądzie dyscyplinarnym w przypadku orzekania o odpowiedzialności psychologa prowadzącego psychoterapię. Postępowanie to, zgodnie ze standardami znanymi z innych zawodów regulowanych, gwarantuje pełne prawo do obrony oraz dostęp do wszelkich środków dowodowych, w tym do dowodu z opinii biegłego (art. 71 ust. 2 Projektu).

8. Kierowane wobec Projektu zarzuty o braku ochrony osób korzystających z psychoterapii prowadzonej przez osoby niebędące psychologami są nietrafione, gdyż ta problematyka pozostaje poza zakresem regulacji Projektu. Projekt dotyczy bowiem wyłącznie zawodu psychologa, więc nie może regulować ani zasad wykonywania psychoterapii przez osoby z innym wykształceniem bazowym niż na kierunku psychologia ani odnosić się do osób korzystających z psychoterapii prowadzonej przez psychoterapeutów niebędących psychologami. Kompleksowe uregulowanie psychoterapii i ochrony osób korzystających z psychoterapii powinno być przedmiotem odrębnego aktu prawnego.

Należy stanowczo podkreślić, że Projekt nie pozostawia poza swoim zakresem osób korzystających z psychoterapii, jeśli jest ona prowadzona przez psychologa. Do czasu uregulowania zasad świadczenia psychoterapii, osoby korzystające z pomocy psychologa prowadzącego psychoterapię będą chronione, gdyż Projekt przewiduje takie gwarancje jak: tajemnica zawodowa psychologa, zgoda na wykonanie świadczeń, dostęp do dokumentacji, prawo do złożenia skargi do rzecznika dyscyplinarnego. Do wejścia w życie odrębnych regulacji dot. psychoterapii i psychoterapeutów będzie to istotna forma ochrony osób korzystających z psychoterapii.

9. Twierdzenie o „przymusowym włączeniu” wszystkich psychoterapeutów do samorządu zawodowego psychologów zdaje się wynikać z zupełnego niezrozumienia zakresu podmiotowego Projektu, który jest jasno określony i ograniczony wyłącznie do psychologów. Psychoterapeuci nieposiadający prawa wykonywania zawodu psychologa nie podlegają Projektowi, a tym samym nie będą objęci obowiązkiem przynależności do samorządu psychologów. Zgodnie z art. 31 ust. 1 Projektu, psychologowie są zorganizowani na zasadach samorządu zawodowego, zaś w myśl ust. 3 wyżej powołanego przepisu przynależność psychologa do samorządu jest obowiązkowa.

Wobec faktu, że w dniu 5 sierpnia 2025 r. Apel był przedmiotem dyskusji podczas posiedzenia Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (druk numer 1344), zwracam się z uprzejmą prośbą do Pani Przewodniczącej o przekazanie niniejszej odpowiedzi na Apel jego Autorom, Członkom Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, Członkom Komisji Zdrowia oraz wszystkim Uczestnikom posiedzenia.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/